

Bricker bi rad pokazal koncem leta preostanek, zato ne da za relief

Governor vztraja pri tem, da ne bo sklical izrednega zasedanja postavodaje pred januarjem. — Relifni položaj skrajno brezupen.

STAROSTNA POKOJNINA BO \$40 NA MESEC

Columbus, O. — Uredniki vseh večjih ameriških časopisov iz države Ohio so imeli sestanek z governorjem Brickerjem, katerega mu so dokazovali, da je na vsak način potrebno, da se skliče izredno zasedanje državne postavodaje, ki bi preskrbel denar za relief raznim mestom. Toda governor vztraja pri tem, da letos ne bo sklical postavodaje k zasedanju.

Postavodaja pa bo sklicana meseca januarja in takrat bo preskrbel denar za relief. Tako bo governor lahko koncem letošnjega leta pokazal preostanek v blagajni, kar ga bo postavilo v dobro luč, da je dober gospodar. To bi mu pomagalo pri njegovi nameri postati kandidat za predsednika Zed. držav. Toda, koliko mu bo to pomagalo pri delavskih slojih, je pa drugo vprašanje.

Nemške ladje vršijo promet v Črnem morju

Constanta, Romunska. — Tukaj se poroča, da se nahaja v Črnem morju 16 nemških ladij, ki vzdržujejo promet med obrežnimi mesti. Ob izbruhu vojne so se te ladje nahajale v Sredozemskem morju, v Egejskem in Marmorskem morju. Iz Nemčije so dobile povelje, da se zateko v Črno morje.

Zdaj imajo nalogo, da prevzamejo vse blago, ki pride iz Nemčije po Donavi v Črno morje in ga razvažajo v razna pristanišča. Veliko senzacija je zbudilo tukaj dejstvo, da italijanske ladje, ki prihajajo v tukajšnja pristanišča, ne pozdravljajo nemških ladij. Zgodilo se je celo, da niso odvrnile na pozdrave iz nemških ladij.

REŠILA OTROKE, SEBE PA NE

New Brunswick, N. J. — Hiša družine Dougherty je bila v plamenih. Oče je skočil skozi okno, žena mu je pa vrgla v naročje dva sina, 5 letnega Walterja in 1 letnega Theodorja. Sama in pa njeni ostali trije sinovi se pa niso mogli več rešiti in so zgoreli v hiši.

AVTNA UNIJA NI DOSTI DOSEGLA

Detroit, 29. nov. — Avtna unija (CIO) in Chrysler korporacija sta se sporazumeli po 54 dneh pogajanj. Unija je zahtevala 10 centov zvišanja mezde na uro, zaprto delavnico in počitnice s plačo. Toda unija je dosegla samo 3 cente zvišanja mezde delavcem, počitnice ne bodo plačane in delavnice ostanejo neunijske.

Pogodba pa govori, da se bo

Govori se tudi, da bo postavodaja, ki bo sklicana januarja meseca, poleg denarja za relief odobrila tudi večjo starostno pokojnino, \$40.00 na mesec, k čemer bi federalna vlada prispevala polovico. Po določbi kongresa Zed. držav namreč lahko vsaka država, ki plačuje starostno pokojnino, to lahko zviša na \$40 na mesec.

V Clevelandu vlada jako resen položaj. Ljudje se zbirajo v reliefnih uradih in zahtevajo podporo. Mesto daje naročila za živila samo onim družinam, ki imajo otroke. Ker je mesto odslužilo 25 odstotkov reliefnih uradnikov, gre delo zelo počasi in dolge vrste ljudi čakajo, da pridejo na vrsto. Ljudje godrnjajo, prosijo, jokajo, pa pomoči ni. Mesto ima denarja za najpotrebnejše samo do 10. decembra. Kaj bo mestna administracija storila potem, se ne ve.

KDO HOČE STAVITI?

London, 27. nov. — Tukaj se je danes pojavil nekdo, ki se peča z profesionalnimi stavami in je ponudil stavo v poljubni vsoti in sicer 10 proti 1, da bo Anglija zmagala v tej vojni v teku 18 mesecev.

Vlada ne da Clevelandu živilskih znamk

Zvezna vlada je naznanila, da bo 125 nadaljnjih mest dobilo živilske znamke, med temi pa ne bo Cleveland, ker vlada tukaj tako zavožena religiozna situacija. Živilske znamke so v veliko dobrobit revnim družinam, ker z njimi, kakor smo že poročali, za \$10 lahko kupijo za \$15 vrednosti živil. Zupan Burton je še spomladaj prosil vlado za te znamke, toda vlada pravi, da v mestu, kjer mesto samo ne more rešiti reliefnega vprašanja, tudi živilske znamke ne morejo dosti koristiti.

Srečno prestal operacijo
John Trebec, sin Mr. in Mrs. Steve Trebec, 567 E. 200th St. je na potu okrevanja po operaciji, katero je srečno prestal v torek v Glenville bolnišnici. Prijatelji ga lahko obiščejo od 1:30 do 2:30 popoldne in od 7:30 do 8:30 zvečer.

ustanovil nov odbor za poravnava slučajnih sporov. V tem odboru bosta dva zastopnika delavcev in dva od kompanije. Če se ta odbor ne bo mogel sporazumeti, bodo poklicali peto osebo, ki bo po volji obema strankama. Nekaj delavcev se vrne na delo danes, nekaj v petek, vsi pa prihodnji ponedeljek. Na stavki je bilo 60,000 delavcev.

Councilman Vehovec je zgubil za 1 glas

Pri štetju glasov v 32. vardi pri zadnjih volitvah se je pokazalo, da je councilman Anton Vehovec porazil svojega nasprotnika za 11 glasov. Zato je zahteval kandidat Arezone, da se ponovno šteje glasove v nekaterih precinktih ter je imenoval kot dvomljive 16 precinktov, v katerih so zlasti močni slovenski glasovi. Obratno je pa councilman Vehovec zahteval, da se ponovno prešteje tudi glasove v treh italijanskih precinktih.

Včeraj je volivni odbor začel s ponovnim štetjem v teh precinktih. Rezultat štetja je bil na prvo roko porazen za Mr. Vehovca, ker volivni odbor je zdaj naštel za Arezone 12 glasov več, torej je zdaj Tone Vehovec za en glas prekratek.

Italija je vesela, da je Rusija zaposlena gori na severu

Rim, Italija. — Oči vseh Italijanov so te dni obrnjene gori proti Baltiku, kjer se krešejo iskre med Rusijo in Finsko. Pa ni Italiji za mar usoda te ali one teh držav. Kar Italija želi je samo to, da bi bila Rusija kolikor mogoče dolgo zaposlena gori na severu. In bolj ko se meša Rusija v baltičke zadeve, boljše je za Italijo, ker to pomeni, da Moskva nima časa misliti na Balkan. To je, kar je pri srcu Italiji bolj kot vse druge mednarodne zadeve.

Italija se zaveda, da se bo obrnila Rusija proti Balkanu, čim prej reši finski vprašanje. Zato se Italija samo vprašuje, koliko časa bodo Fini še motili Rusijo. Italijo sicer malo skrbijo napetosti med Madžarsko in Romunsko, vendar se skoro ni bati, da bi prišlo do kakih nevarnosti na Balkanu pred spomladjo.

Tudi vatikansko glasilo, Osservatore Romano, je oni dan zapisalo, da ni bilo še nikdar lepše prilike za pravo balkansko antantno kot je prav sedaj, pa naj bo to že politična ali pa ekonomska.

NEPOTREBNO DELO

Atlantic City. — Odvetnik Freedman je iskal sedem let neko Irene Gates, da ji izplača \$2.000, katere je dobil zanj v neki tožbi. Sedem let jo je iskal, pa vse zastoj. Oni dan ga pa nagovorila žena, ki je že več let čistila njegov urad: "Ali ne išče te Irene Gates?" Ko ji je odvetnik to potrdil, mu je žena povedala, da je ona mati iskane Irene, ta da se pa nahaja v Warren, Pa. (Nekdo je na vso moč iskal pipo, ki jo je imel v ustih.)

Izgubljen denar
Siromašna oseba je včeraj izgubila med E. 165. in 168. cesto denarnico z denarjem vred. Pošten najditelj je proš, da vrne proti primerni nagradi na naslov: John Legat, 390 E. 165th St.

Smrtna kosa
V sredo popoldne je preminil v Glenville bolnišnici znani Anton Pregel. Pogreb se bo vršil iz pogrebnege zavoda Jos. Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. Več poročamo jutri.

Koliko ladij Anglija še lahko utрпи?

New York. — Kot je videti je ta vojna namenjena, da se ljudi izstrada. Vprašanje je, če bo Nemčija izstradala Anglijo, ali bo Anglija Nemčijo. Kakor poroča nemška propaganda, je angleško brodogradništvo zelo ogroženo in Nemčiji je treba samo s take vrste vojno nadaljevati, pa bo imela Anglijo na kolenih.

Zadnje nemško poročilo trdi, da je poročnik Prien, ki je s svojo podmornico potopil angleško bojno ladjo Royal Oak, zdaj torpediral drugo angleško bojno ladjo, 9,000 ton križarko. To Angleži odločno zanikajo.

TODA! Pri ponovnem štetju se je prišlo na sled, da se je v italijanskih precinktih očividno sleparilo z glasovnicami. Navzoče priče in tudi volivni odbor je videl, da je bilo več glasovnic z znanomanih z dvojice vrste svinčnikom. Tako so bili, na primer, narejeni križi za župana z lahkostnim svinčnikom, za Arezone pa z močnejšim svinčnikom. (Noben volivec ne bo rabil na eni glasovnici dvojice vrste svinčnikov).

Dalje se je dognalo, da je bilo 32 glasovnic, ki so jih na volivni dan dali Vehovcu, ker so bili križi za Vehovca, zdaj znanomanih s križem za Vehovca in Arezone. Torej so zdaj te glasovnice neveljavne. Vprašanje je, kdaj se je napravilo oba križa; na volivni dan jih očividno ni bilo, ker sicer bi glasovnic ne šteli za Vehovca.

Ti se lahko norčujejo

Ken Keltner, zogometni igralec pri clevelandskem teamu Indianajcih, katerega dom je v Milwaukee, Wis., je v takih svojih prste nekam, kjer se bo zelo opekkel. Kot igralec dobi letno plačo \$7,500. Za to igra spomlad in v poletju. V zimskih mesecih pa počiva brez dela. Pa mu je nekdo svetoval, naj bi vložil prošnjo na državo za brezposelno zavarovalnino za te zimske mesece, ko ni zaposlen. Dobil bi kakih \$15 na teden. Toda ohijski urad za brezposelno zavarovalnino je njegovo prošnjo ogorčeno zavrnil. Kar je tudi prav. Saj bi se Mr. Keltner, če bi malo pazil, morda le prerinil skozi s svojimi \$7,500 na leto, ali \$625.00 na mesec. Zdaj pravi, da je to napravil samo za "špas". Pa se ne ve, če ga ne bo ta špas še drago stal.

294 lovcev prijetih

Columbus, O. — V letošnji lovski seziji v državi Ohio je bilo prijetih že 294 lovcev za razne prestopke. Streljali so fazanke samice, lovili brez dovoljenja, prilike za pravo balkansko antantno kot je prav sedaj, pa naj bo to že politična ali pa ekonomska.

Izgubljen denar

Siromašna oseba je včeraj izgubila med E. 165. in 168. cesto denarnico z denarjem vred. Pošten najditelj je proš, da vrne proti primerni nagradi na naslov: John Legat, 390 E. 165th St.

Smrtna kosa
V sredo popoldne je preminil v Glenville bolnišnici znani Anton Pregel. Pogreb se bo vršil iz pogrebnege zavoda Jos. Zele in Sinovi, 458 E. 152nd St. Več poročamo jutri.

Greste na banket?

Washington, D. C. — Na 8. januarja se bo vršil, kot vsako leto, banket v proslavo Jacksonove zmage nad Angleži leta 1815. Demokraci po vsej deželi prirejajo na ta dan bankete, katerih glavni namen je, da se nabere denar za stranko. Za washingtonski banket so povabila še razposlana. Vstopnina je (samo) \$100.00 za osebo. Glavni govornik bo predsednik Roosevelt, od katerega se pričakuje tedaj kakšno politično izjavo.

Industriji se boje sabotaže v tovarnah

Cleveland, O. — Več clevelandskih tovarnarjev je zadnje čase ukrenilo odredbe, da se zavarujejo pred eventualno sabotažo v svojih tovarnah. Prvo je to, da jemljejo na delo samo ameriške državljane. Pri tem pa ne zahtevajo predložitve državljskih papirjev le od onih, ki so rojeni v tujezemstvu, ampak zahtevajo tudi od onih, ki so bili rojeni v Ameriki, da jim pokažejo rojstne liste. Kljub temu, pravijo tovarnarji, posest državljskega papirja še ne dokazuje in ne garantira, da ni človek eden izmed onih, ki so v službi Rusije ali Nemčije.

MAR BI BIL DOMA OSTAL

Wenatchee, Wash. — E. A. Goodhue je šel na lov na srnjake. Tri dni je zmučil, pa ni nič dobil. Ko je zapeljal avto v garažo in stopil na dvorišče, sta se pripodili dve srni, ki bi ga bili skoro podrli. Zaleteli so se v žično ograjo, pri čemer si je ena zlomila vrat.

Poljaki ven—Nemci notri

Berlin. — Nemci iz Latvije in Estonije, kjer so nekateri živeli cele generacije, so zdaj skoro vsi "doma" in so jih nastanili na ozemlju bivše Poljske. Da se je napravilo prostor za nove naseleljence, se je pognalo Poljake in žide proti vzhodu v okolico Lublina. Tako je izvršena prva stopnja preseljevanja, kakor je to Hitler prerokoval v prvem tednu vojne.

Nemci prihajajo v bivši poljski koridor iz vzhodnih krajev Poljske, ki jo je zavzela Rusija. Poljaki, židje, Ukrajinci in Belorusi, ki so v krajih, katere ima zasedene Nemčija, bodo poslani pod Rusijo. Tudi iz Češke in Moravske pošiljajo Nemci žide v okolico Lublina.

Preseljevanje Poljakov in židov se vrši naglo in povsem tajno. Malo se ve o življenjskih razmerah teh ljudi zdaj, razen to, da so kraji, kamor so jih poslali, natlačeni.

Brzina ni kazniv prestopok

Springfield, O. — Druga distriktna sodnija v tem okraju je razsodila, da brzina nad ono, ki jo predpisuje mesto ali država, ni kazniv prestopok za avtomobilista in se ga ne more kaznovati za neskrbno vožnjo. Tako je bil obsojen neki Jack Hanlon, ker je vozil 45 milj na uro, dasi ima mesto predpisano 35 milj na uro. Distriktni sodnik je pa sodbo ovrgel, češ da to, če je voznik vozil hitro, še ni rečeno, da je vozil neskrbno. Vozil je po svoji strani ceste in na tisti strani ni bilo nobenega drugega avtomobila. Ta odlok bo imel za posledico, da se bodo avtomobilske postave v državi Ohio zelo spremenile.

SLAB ZGLED

Kansas City. — Policijski načelnik tega mesta, L. B. Reed, je ostro prijel svojo policijo, ki daje ljudem slab zgled. Policija ima kampanjo, v kateri propagira večjo varnost na cestah. In v teku te kampanje je bilo 18 policijskih avtov v raznih nezgodah.

TABORIŠČE ZA BEGUNCE

Belgrad, Jugoslavija. — Jugoslovanska vlada je napravila posebno taborišče v bližini Maribora za one žide, ki pridejo brez sredstev iz bivše Avstrije.

Za prodajo zemljišč

Mr. John Rožanc naznanja, da je prestal izkušnjo za zemljiškega prodajalca in brokerja ter dobil tozadevno državno dovoljenje. Njegov urad je v Collinwood Realty Co., 15813 Waterloo Rd., kjer bo vodil podjetje in družbi Mr. Dan Stakicha.

Volivni odbor je včeraj sam priznal, da ni vse v redu, zato ni šel izrekel končne besede, kdo je izvoljen in bo čakal, da o tem odloči državni tajnik.

Za danes je volivni odbor poklical na zasliševanje vse volivne uradnike dotičnih precinktov. Potem bo zadevo preiskala velika porota. Okrajni državni pravdnik bo danes osebno navzoč pri zaslišanju teh volivnih uradnikov. Kot nam je povedal Mr. Surtz, bi moral imeti Mr. Vehovec od 35 do 50 glasov večine, če se bo zavrlo vse one glasovnice, s katerimi so manipulirali. Na vsak način bo radi tega še precej prahu. V veliko zadoščenje nam pa je, da se je pri ponovnem štetju pronašlo, da so se vršile volitve v slovenskih precinktih pošteno in da je bilo tudi štetje glasov pošteno.

Zed. države se ponujajo za posredovanje v baltičkem sporu

Diplomatski odnosi med Rusijo in Finsko so pretrgani. Skandinavse dežele so v strahu.

Washington, 29. nov. — Državni tajnik Hull je danes naznanil, da so Zed. države pripravljene, da dajo svojo moč na razpolago, da se poravnava spor med Rusijo in Finsko. Hull je izjavil, da državni urad z resnim zanimanjem zasleduje kritičen položaj na Baltiku in ker se je bati, da bi se sedanja vojna še raztegnila na novo ozemlje, je pripravljena ta urad, če sta obe stranki zadovoljni s tem, posredovati, da se spor reši mirnim potom.

Hull je podal to izjavo potem, ko so ga vprašali, zakaj se je ameriški poslanik Steinhardt, ki je bil na počitnicah v Stockholmu, tako nenadoma vrnil z letalom v Moskvo. To pove, da je kriza na Baltiku postala res skrajno napeta.

Ta izjava državnega tajnika pove, da so Zed. države pripravljene storiti vse, da ne pride do vojne med Rusijo in Finsko. Toda Zed. države ne bodo storile ničesar, dokler se ena ali druga prizadetih strank ne obrne direktno nanje.

Moskva, 30. nov. — Rusija je danes pretrgala diplomatske odnose z Finsko, toda izjavila, da ni njen namen osvojiti si finsko ozemlje, ali da bi ogrožala neodvisnost Finske. Vendar pa Rusija zbira svoje vojaštvo ob finski meji in tudi vojna mornarica v Finskem zalivu je močno ojačena. Sovjetski premier Molotov je izjavil, da nima pri tem Rusija drugega namena, kot da gleda za varnost svoje države in predvsem za varnost Leningrada z njegovimi 3,500,000 prebivalci.

Copenhagen, 29. nov. — Ostale skandinavske države je vest o prekinjenju diplomatskih odnosov med Rusijo in Finsko močno prizadela. Državniki v Švedski in Norveški nimajo upanja, da bi se spor med Finsko in Rusijo poravnal izlepa. Skandinavske dežele imajo medsebojno pogodbo za moralno, toda ne za vojaško pomoč. Zato so prepričane, da bi bila vojna med Rusijo in Finsko velik udarec za vse.

Pečlarska seja
Članstvo Pečlarskega kluba se prosi, da se gotovo udeležijo letne seje, katere se vrši 1. decembra v starem poslopju SND točno ob 7:30 zvečer. — Predsednik.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 278, Thur., Nov. 30, 1939

Roosevelt še ni med staro šaro

Kadar nanese pogovor na prihodnje predsedniške volitve, se začne vsaka debata še vedno pri Rooseveltu. Od tukaj se pa razpletajo politične nitke na razne druge kandidate. Roosevelt je še vedno prva oseba v Zed. državah, na katerega je treba računati, predno pridejo v poštev drugi kandidati, pa naj bodo že demokratske ali republikanske stranke. Roosevelt je še vedno oseba, ki zatemni vse druge odlične osebnosti te ali one stranke.

Ali bo Roosevelt ponovno kandidiral?

To vprašanje je še vedno glavna jed ameriških politikarjev. Kakor so se nekateri te jedi že preobjedli, pa jim je kljub temu ponovno in ponovno servirana, pa če jim jed prija ali ne.

Stalna govornica glede Rooseveltovega tretjega termina je vsadila vsakemu ameriškemu državljanu v glavo fiksno idejo, da Roosevelt resno misli kandidirati v tretje. Oni, ki so bili instrumentalni v razširjanju te govorice, so dosegli svoj namen namreč, če bo Roosevelt kandidiral za tretji termin, ne bo to politična bomba, ki bo padla med politikarje nepričakovano. Kadar bo in če bo Roosevelt naznanil, da je zopet kandidat za predsednika Zed. držav, bo vsak rekel: to smo pričakovali!

In ta možnost, da se bo pojavil Roosevelt kot kandidat za tretji termin, logično zelo vznemirja tako republikance kot konservativne demokrate.

Poskusno glasovanje, ki ga je vršila nedavno revija "Fortune", je pokazalo, da se je dvignila popularnost predsednika Roosevelta zadnje čase za 12.5 odstotka, kar se tiče zmoglosti njegovega tretjega termina.

To vse pripisujejo politikarji evropski vojni, ko trdijo, da bo ameriški narod zrl v tej svetovni politični krizi na Roosevelta kot svojega rešitelja, kot svojega vodnika. In, kot trdijo politikarji, Roosevelt ne bo zamudil izrabiti ta položaj v svojo korist.

Republikanci sami priznavajo v tem času, da niso točasno v takem položaju, kot so bili, recimo, takoj po volitvah leta 1938 in takoj zatem, ko so z konservativnimi demokrati delali precej preglaivce Rooseveltu v kongresu, ko so podirali njegove predloge drugega za drugim.

Toda prišla je evropska vojna in sij, ki je pričel bledeti okrog Rooseveltove osebe, je začel zopet blesteti z novim sijem.

Republikanci zdaj mrzlično iščejo človeka, katerega politična kvaliteta bi se dvignila nad vsemi drugimi. Štiri odlične moze imajo, med katerimi se še niso odločili, kateri izmed njih bi bil najboljši. To so newyorški državni prosekutor Dewey, senatorja Vanderberg in Taft ter ohijški gover ner Bricker. Dodaaj se noben izmed teh ni dvignil toliko, da bi pokazali nanj kot edinega pravega kandidata.

Pa tudi demokrati imajo svoje kandidate, nad katerimi pa tudi še ugibljejo. Ne ta ne oni nima posebne prednosti, ker se za temi še vedno dviga Rooseveltova oseba visoko nad vsemi in ker si niso še na jasnem, če bo Roosevelt kandidiral v tretje ali ne.

Pojavili so se demokratski kandidati, vsaj piše se mnogo o njih, kot Garner, poštni mojster Farley, državni tajnik Hull in zadnje čase McNutt. Toda te politične zvezde ne dajejo od sebe takega žarenja, kot ga še vedno izžareva sedanjí predsednik.

Edino v slučaju, če se evropska vojna kmalu zaključi, se bo ta politična situacija spremenila, drugače bo pa imel Roosevelt pri prihodnjih volitvah prvo besedo, pa naj bo že kot kandidat ali samo politik.

Kaj Rusija zahteva od Finske?

Najbolj primeren odgovor k temu vprašanju bi bil: vse, kar more dobiti! Faktično zahteva Stalin od Finske: Rusija si hoče zagurati varnost Leningrada s tem, da umakne finsko mejo višje gori na sever, ker je sedaj vse preblizu Leningrada.

Dalje zahteva Rusija gotove finske otoke, kjer bi lahko napravila strateške postojanke za svoje bojne ladje. S tem bi dobila Rusija kontrolo nad vsem Finskim zalivom, s čemer bi bila vsa južna Finska faktično v rokah Moskve.

S tem bi Rusija lahko poljubno dovolila ali zaprla izvoz švedske železne rude v Nemčijo in sovjetska letala bi imela samo eno uro poleta do glavnega mesta Švedske, Stockholma.

Če bo Rusija dosegla svoj namen na Finskem in dobila glavne strateške točke, ji ne bo treba zavojevati vse Finske, ker bo ta predana na milost in nemilost Moskvi.

Toda Stalinov program se ne neha v Finski, ampak gre še dalje. Finska je samo ključ do ostalih škandinavskih dežel. Če Rusija izvede svoj namen in dobi protektorat nad Finsko, bo dva koraka naprej pred Nemčijo glede bogatih naravnih zakladov na Švedskem in Norveškem.

Najbrže se ne bomo daleč zmotili, če bomo trdili, da je Stalinov namen iztisniti Nemčijo iz Baltika in škandinavskih dežel. Nazadnje, morda je pogodba med Rusijo in Nemčijo samo navaden kos papirja. Stalin se najbrže vidi nekde v vojni z Nemčijo. Če pa ne z Nemčijo, pa z zavezniki, če bodo ti strli Hitlerja. Zato se hoče Stalin utrditi visoko gori na severu, da si bo zavaroval tudi bok.

Nekoliko o kulturi

Piše L. Šeme

KULTURNA DRUŠTVA

SPLOH. — Ko pomislim, koliko

je bilo mladine prvo leto pri mladinskih zbiorih in sedaj, dobro čutim, da pešamo, sicer sem vedel, da ne bodo držali vsi, a preveč je padlo. Ko so imeli odrasli pevski zbori v Gordon Parku nastop pod pokroviteljstvom Narodnih domov, sem videl, da so se vrste tudi skrčile. Če primerjam, koliko pevcev je bilo leta 1933 ob priliki skupnega nastopa, ki smo ga imeli pred Narodnim domom v Euclidu. Slabi časi, je eno. Teško finančno stanje vpliva veliko na pevska društva. Saj je pri vseh enaka borba. Prireditve, a ni finančnega uspeha, a bilo je truda mesece in mesece. Naložiti pevcem veliko mesečino ne gre. Ponoviti prireditve, ne gre. Pomislino naprimer na "Samostojno Zarjo." Celo opero naštudirati, a samo za enkrat. Saj ni število Slovencev v Clevelandu polovico manj, mogoče niti toliko ne, kakor jih ima Ljubljana, a še, ko sem bil jaz v operi, se je na odru Ljubljanske opere igrala takrat "Prodana nevesta" že 140. stoinštirideset krat). A pri nas tu? Niti dakrat ne. In če sem rekel, da mi kultura danes na tak močni podlagi, kakor si mislimo, naj navedem to dejstvo, da pri vsakem zboru je le nekoliko članov, ki drže to breme, da zbor obstaja. Drugi le sem in tja malo pripomorejo. A ko se bodo utrudili še oni, zborov ne bo. Kako to preprečiti? Da navijemo trgovce? Saj jih, že dovolj!

TRGOVCI. — Sem in tja se čuje: "Trgovci, kjé ste bili pa vi?" To je zmotno. Trgovci podpirajo kulturne ustanove poleg požrtvovalnih kulturnih delavcev, v največjih procentih. A poleg tega nam je znano, da najmanj procentov med poklici, je med trgovci, ki bi jih posebno veselila glazba, petje, drama. So pač rojeni tako, menda, ali pa zato ker ima ves dan in skozi ves teden opravka z publiko in si želi en dan prost, da se svobodno giblje. Trgovca muči na prireditvah spaneč. Ne da so vsi taki, a v prečini večini. Če trgovci podpirajo z oglasi, ali na kak drug način, mislim da smo lahko zadovoljni.

DOMOVI. — Gospodar, ki pravi: "Dokler bo mezinice gibal, ne dam gospodarstva iz rok," ne ravna prav. Prav ravna gospodar, ki uči sina, da spoznava, dokler ima še očeta poleg sebe, kako naj gospodari, tak je pravi gospodar. Ki mu da par volov, pojdi in se pogodi z trgovcem, jaz bom samo od strani gledal. Pojdi in kupi, soli, sladkorja, kaj bi ti sejal na to njivo? itd. Sin, ki prevzame gospodarstvo šele po smrti očeta, ima bridka razočaranja.

Okoli domov naj se uči gospodariti mladina, poleg starejših. Če bo kaj napačnega sugestiral, naj se ga lepo pouči. A ne: "Ti si še mlad, ne veš zadosti." Nekdo bo moral prevzeti to težko nalogo, ko se starejši utrudijo. Zato je pa potrebno, da se mladec privadi v dom, a tu je najboljša sredstvo kultura. Reči: "Kultura nam nič ne donaja, še v grubo nam je," je zmotno. Mogoče indirektno, a četudi, še vedno so bili postavljeni domovi le za kulturo. Da bi Narodni domovi kaj prav velikega storili za kulturo, ni pričakovati, ker so zadolženi in imajo ravno tako težak obstanek. A vsaj dobro voljo je treba imeti do kulture, ki končno z prireditvami tudi podpira Narodni dom.

Torej, kdo naj bi izdatno pomagala kulturnim ustanovam? Če gremo na one prireditve, vidimo iste obraze, kot smo jih videli na prejšnji. Vedno ene in iste. A to je, da jih ni zadosti. Kje so drugi? Kako bi jih pritegnili k sodelovanju? Ali zainteresirali za prispevek k narodnem davku? Teško bi se našel uspeh, če ne bodo prisločile kulturnim ustanovam na pomoč: Jednote!

Jednote, po mojem skromnem mnenju, so imele pot uglasjeno, veliko po zaslugi kulturnih ustanov in kulturnih delavcev, pri raznih kampanjah za pridobitev članstva. Saj mislim, da vsak član, v pretežni večini odbori: tajniki, predsedniki, so takorekoč tudi požrtvovalni kulturni delavci. Če pomislimo, koliki so poslovni izdatki privatnih zavarovalnih družb, a naše domače organizacije v primeri, zelo malo potrošijo v ta namen. Saj se pobira vse obveznosti članstva potom tajnikov, ki ne več, če so ali pa so čisto malo plačani.

Organizacije so močno solventne. In tu je tudi ves slovenski denar, bi bilo več kot pravilno, da bi v tej krizi prisločile na pomoč kulturnim ustanovam. S tem bi se omogočila boljša kampanja za pridobitev članstva kot pa kak drugačen način. Vodilne osebe bi si to dobro zapomnile. Obenem bi pa indirektno prispevali tudi oni rojaki, ki sedaj niso še nikoli nič prispevali za kulturo. Kar se tiče Mladinskih pevskih zborov, moram dati priznanje glavnemu odboru SNPJ. Največ so imeli smisla za mladino. Čast vam in članstvu in delegaciji, da so vam pustili proste roke v tem oziru.

V prejšnjem sem izvajal, ker mi veli stan. Misli sem imel čiste; če bo kak uspeh ali ne. Jaz sem storil svojo dolžnost.

25-LETNICA PEVSKEGA DRUŠTVA "ZVON." — Petindvajset let je v vsakem oziru prav lepa doba. Četrto stoletja pomeni vedno lepo število let. A pri prvem društvu je to dokaz močne vztrajnosti in veselja članstva do petja, kar se ne najde tako lahko. Ustanovnih članov je bilo še vedno, če se ne motim, pet. Čestitam! Zbor je še po številu kakor po moči, vedno na stopnji razvoja. Pogrešal sem bas pokojnega Mr. Žagarja. Uverjen sem, da bi bil to za njega največji praznik v življenju. A u s o d a je hotela tako. Zbori, kakor solisti so sijajno dovršili svojo nalogo. Udeležba bi morala biti večja za tako pomemben dan. Čudim se, da se ni nobeden zborov udeležil korporativno, ko kolega proslavlja 25-letnico. Saj "Zvonaši" so bili vedno in povsod med prvimi. Želim, da vas bom poslušal še ob 50-letnici.

"KANARČKI" so proslavili petletnico z igro "Mavrica," ki se je občinstvu dopadla. Vsaj tako čujem. Udeležba zelo lepa. Dovolj častno so se udeležili petletnega godovanja starši in mladi pevci od vseh Združenih mladinskih pevskih zborov. Kaj ni res lepa vzajemnost? "Bom brata povabil, še sam ga bom pil." V spodnjih prostorih je vladalo pozno v noč veselo razpoloženje, le "župan" se je nekam kisló držal. Razumem — Andreje mu jih je malo preveč povedal.

Kanarčki so mi poklonili sliko moje matere, ravno tako kakor jo nosim v spominu. Hvala! Mi je in mi bo najdražji spomin na vas, kakor na mater.

RAZSTAVA šole moderne umetnosti, ki ji je učitelj naš Mr. G. H. Perušek, v zvezi z šivalnih klubov Progresivnih Slovencev, je zopet en važen dogodek v zgodovini ameriških Slovencev. Kombinacija ni tako pogrešna kakor bi si človek predstavljal, če nima vpogleda v dela, ki jih producira šivanka v spretnih rokah. Videl sem tam krasne stvari, ne vem, a

menda kar višek umetnosti tega poklica. Ker se ne razumem na ta dela, dasi se mi je marsikaj dopadlo, se ne bom spuščal v kako ocenjevanje ali presojanje. Pač pa se bom ustavil pri Pruškovih učencih. Izza razstave pred dvema leti, je zaznamovati pri učencih zelo velik napredek, kar je častno za učitelja in za učence, kakor tudi za odbor. Videl sem dela, ki so skoro popolno dovršena. Omenil bom nekatera, ki so bila, po mojem okusu, pravi biseri na tej razstavi. Teško je točno pogoditi po sliki, kaj je čutila umetniška duša, zlasti v "foturizmu," ko je zrastel osnutek v njej. Zato ima vsak gledalec pravico tolmačiti si sliko čisto po svoje. Pa še kaj ujema ali ne z osnutkom umetnika.

Ne bo odgovora

V soboto sem izročil Mr. Debevcu, uredniku Ameriške Domovine moj odgovor, ki je bil v oglasu obljubljen čitateljem Ameriške domovine na to, kar sta me bila on kot urednik in Rev. Jager obdolžila.

Jaz bi se bil v tem slučaju lahko obrnil drugam, toda smatram, da v takem slučaju naj vsak odgovori v tistem časopisu, v katerem se je začela polemika. Zakaj bi nosili naše homatije drugam! Vsak pravičen rojak mi bo moral priznati, da je vsak upravičen do zagovora.

V moj zagovor nisem navedel ničesar drugega nego odgovor na obdolžitve in rekel, ko sem jim odgovor izročil: "Če je kaj v odgovoru takega, da mislite, da ne odgovorja dejstvu, me pokličite, da se poprej zmenimo nego bo šel argument naprej."

Na to sem čakal do torka, ker ni bilo še odgovora sem vprašal urednika: kdaj bo ali zakaj ni odgovor priobčen. Začel se je izgovarjati, da naj ne zahtevam odgovora, ker je v tem vstet tudi duhovnik. Rekel sem: "Tudi mene se ni poprej vprašalo kdo sem, ampak udarilo se je po meni nepričakovano." Nekateri z o radi rabijo šibo za druge, nikakor pa niso radi sami tepeni s šibo.

Meni so mnogi, ki me poznajo bolj nego sta me opisala omenjena gospoda, rekli da naj odgovorim. Tem sedaj rečem, da imam sedaj moj odgovor v dveh kopijah v rokah in je na razpolago tem, ki želijo izvedeti resništvo. Odgovor bom držal na rokah za vsak slučaj, če bo šlo izzivanje še naprej, ga bom priobčil drugje dobesedno. Toliko v pojasnilo, zakaj ni obljubljenega odgovora.

Anton Grdina,

28. novembra 1939.

Pri sv. Lovrencu zvonovi pojo

Pa ne pojo še v zvoniku cerkve sv. Lovrenca, ker zvonik še ni dodelan in zvonovi so še v livarni, ampak bodo pa v kratkem času tukaj. Kdaj jih pripeljejo bomo že naznanili vsem ljudem, da si boste lahko prišli ogledat.

Prav dobro sta napravila Mr. Frank Stemberger in Mr. Math Ožbolt, prinesla sta cel stotak in 40 centov in še tudi drugi rojaki iz okolice Rosewood in Garfield Heights so prispevali lepe vsote. Hvala lepa nabiralcem in posebná hvala pa darovalcem. Saj smo vedeli že naprej, da France s clevelandskega hriba bo gotovo imel uspeh.

Tudi poznana rojaka Mr. August Kristančič in Mr. Mike Verbič prav pridno zbiraata, tam po "West side," darove za nove zvonove. Pravita, da ne odnehata prej, da bosta imela vsoto \$100 in to vemo, da bosta dosegla, kar vemo, da so na zapadni strani prav dobri rojaki in radi prispevajo za nove zvonove in sploh za vse kar gre za dobro stvar.

Kampanja za nove zvonove bo zaključena, ko bodo zvonovi blagoslovljeni. Do tedaj pa imamo

Če verjamele al' pa ne

Še nikdar nisem s takim navdušenjem zapel tisto: Kdo bo listje grabu . . . kot sem oni dan, ko sem se ozrl proti državi Pennsylvaniji, kjer prav v tem času debeli srnjaki delajo priprave za srečno zadnjo uro. Že same te skomine so bile dovolj, da sem bil take volje, kot bi me kdo pri

še priliko, da prispevamo, da bodo plačani. Čim več glasov ima kandidat, tem bolj siguran je, da bo izvoljen. Ravno tako pa je tudi z našimi novimi zvonovi. Čim več nas bo prispevalo, tem bolj smo gotovi, da bo sklad za nove zvonove popoln.

Kdor hoče imeti glas v zvonovih, naj se potrdi sedaj. Glasovi se pobirajo pri podpisaneu in v župnišču.

Pričakujemo tudi veliko lepih glasov v nedeljo večer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti, ko bo pevsko društvo Zvon priredilo koncert v korist novih zvonov. Prav je tako! Društvo Zvon povsod rado sodeluje, je pa tudi vredno iti poslušat pevce in pevke tega zbora.

Zato rojaki in rojakinje, vsi v nedeljo večer na koncert društva Zvon, ki je prirejen v tako blag in plemenit namen.

Pošiljam vsem "najlepše pozdrave, vsem darovalcem in nabiralcem pa iskrena hvala!"

Jacob Resnik.

Domovino ljubimo

V duhu vidim mlado dekle, okinčano z rdečimi nageljčki in rožmarinom. Za njo se pomika masa ljudi v narodnih nošah. Tako si predstavljam tebe — domovina.

Kot mlado dekle v najlepši dobi 21 let, tako boš ti, o naša mila domovina Jugoslavija, letos praznovala 21. leto "Zedinjenja," ker ti je troimen narod prisegel zvestobo, ko so si doma došli pot, tedaj — ko so naši bratje za "ideale jugoslovanstva" padali na bojem polju in umirali na vislicah ter ječah.

Vse to delo je bilo narejeno s krvjo najplemenitejših junakov, ki so se žrtvovali na oltar domovini Jugoslaviji, na katero ne smemo tudi mi izseljenci nikdar pozabiti!

Porabimo vse sile za širjenje narodnega edinstva in bratske ljubezni do naše lepe nikdar pozabljene Jugoslavije.

Ker jo ljubimo, zato storimo vsi, kar je v naši moči, da tem lepše proslavimo dan 21. letnice "Zedinjenja," ki se vrši 8. decembra v Statler hotelu v Clevelandu in kamor smo povabljeni vsi Jugoslavoani.

Vsi oni, ki vam ne bo mogoče prisostvovati pri slavnosti, mislite vseena ta dan na rojstno domovino, prosite vsemogočnega Boga naj čuva ono lepo zemljo, kjer nam je tekla zibelka in kjer na vašem pokopališču počivajo naši ljubi starši, bratje in sestre, dedje in pradedje. To je moja srčna želja in prošnja! Največja moja želja je — narodni mir — napredek in sodelovanje nas vseh.

Izseljenci smo — prišli smo za kruhom, kjer ga služimo in svobodno uživamo, za kar smo hvaležni naši novi domovini Ameriki, — a v istem hipu ne smemo pozabiti "nje," ki nam je dala življenje!

Izseljenci smo, — trpini smo, — odvisni drug od drugega zato smo vsi enaki! Tukaj imamo narodno svobodo, glejmo, da si obdržimo tudi narodno čast in v naših srcih bo narodni mir, veselo in složno bomo šli naprej z narodnim delom.

Bodimo odkritosrčni proti narodu in on bo vedno zvesto z nami!

Srčne pozdrave vsem Jugoslovanom, posebno pa tebi o mati domovina! Živala Jugoslavija! Živela Amerika! Vaša,

Marion Kuhar,

Gl. blag. Jugoslov. kult. vrta.

marjašu prosil pol dolarja na posodo. Pa so to slabo voljo povalšale še moje mile oči, ki so se ustavile po našem vrtu in se začele pastj na listju, ki ga je bilo za petnajst košev, listnatih, za rezanskih pa še več, ker so manjši.

Listje z vrta! Tako pišejo, ki morajo to vedeti. Pa jaz nisem vedel tega. Mislim, da listje grabijo samo zato, da ga imajo za steljo. Pa ni res! Grabijo ga zato, da imajo kaj dela tam v jeseni.

Res ni posebno lepo, če vam ta pošast od sape nanese sredi novembra listja po vrtu, da ni nikomur podobno. Pa če bi vsaj travo pognojilo. Pa je ne! Pravijo, da še celo travco zamori. Pa meni je ne bo, če kaj vem. Torej je nastalo v moji glavi važno vprašanje, veliko bolj važno kot ga imajo zavezniki zdaj na vratu, ki jim je Hitler natrosil dinamitne mine v posteljo in to vprašanje je: kdo bo listje grabil? Pa ni kazalo, da bi to zapel, ko sem stopil v kuhinjo pogledat, s čim me bo presenetila Johana za tisti dan v zahvalo, da sem ostal še pri življenju po 12 urah vrtenja na stolu v ofici. Če bi to vprašanje zapel kot sva zapela s Tonetom Šubjem, ki sem ga samo jaz naučil tako lepo prepevati, bi se lahko primerila nesreča, da bi vzela počez naša Johana in vprašanje bi ostalo nerešeno, listje pa do pomladi tam na vrtni gredi.

Edino po navadi angleškega premierja Chamberlaina, ki pove naravnost in brez ovinkov tje v Berlin Dolfetu na njegova kosmata ušesa, bi se dalo še kaj doseči, zato sem brez spremljevanja klavirja in brez not vprašal naravnost in brez ovinkov: "Johana, pa se ti kaj zdi, če je v Zed. državah kak človek, ki bi bil pri volji naše listje pograbiti?"

Pa se je v teh 25 letih, kar z Johano nosiva vsak pol križa, čeprav ona misli, da nosi vsega sama in da sem jaz samo Simon iz Cirene, ki poprimem samo, kadar ga ona predeva z rame na ramo, že toliko navadila od mene, da se včasih, posebno kadar je žehta, ali pa če mesí, skorajši in tudi naravnost pa brez ovinkov pove. Zato mi je tudi zdaj brez obotavljanja povedala:

"Kdo ga bo grabil, ne vem. Vem pa to čisto natančno, da če misliš mene, kakor je bila naveda za vsako stvar od 7. novembra 1914, ko sem pomotoma tisto kratko besedo povedala, da ga jaz ne bom grabila in ga ne bom."

"No ja, saj nisem rekel, da ga boš ti, čeprav bi ti nič ne škodilo. Če bi ti vedela, kako so v starem kraju dekleta rada listje grabila, posebno še, če so bili fantje zraven, bi ga šla tudi ti. Sur, takrat se pa nič ne kregaš, kadar ti nosimo jabolka v klet, da se potem lahko bahaš z domačim štrudljem. Kaj misliš, ali bi vprašal katerega fantov?"

"Že zopet tako namiguješ, da bi jih jaz vprašala. Pa jih ne bom, kar sam jih vprašaj, ki hočeš biti gospodar, kadar je treba pri hiši kaj delati."

"Bom težko katerega vjel zdaj, ko je ta trapasta žoga na dnevnem redu. Saj če ne letijo gledat igre, pa pri radiu sedijo in bulijo vanj, kot bi bilo od tiste ga odvise njih izveličanje. Pa kako lepo imajo to razdeljeno. Takoj spomladi se prične metati žoga na roko, ki traja noč in dan do oktobra. Potem se začne brati žogo z nogo, tudi noč in dan in ko zapade sneg, se začne pa drsanje.

Ampak to ti rečem (in pri tem bi bil udaril po kuhinjski mizi, če bi ne imela Johana ravno polno tam naloženega), da listje bo pograbljeno, predno bo zamelo. In še to ti povem, da jaz ga ne bom grabil in ga ne bom. Če bi bil hotel listje grabiti, bi ga bil lahko na Menišiji."

Boste videli prihodnjic, kdo ga je grabil, pa ne samo enkrat, ampak dvakrat, enega in istega.

WINNETOU

Po nemškem tsviralku K. Mays

"Ker Apači držijo s Juarezom. Beli pa tudi, kakor sem ti že pravil. Verjeti so torej morali, da je stari častnik njihov prijatelj. In star je in sive lase ima, ki jih ne more skriti. Haciendero je vedel, da je Inda nišo tudi star človek, pa je brž dal častniku njegovo ime."

"Uff —! Razumem te! Tisti senor mora biti zelo zvit človek, da mu je prišla taka prevara na misel!"

Ampak — poveljnika Napoleonevega ni bilo nikjer, ko so prišli moji bojovniki na haciendo! Zakaj se ni pokazal? Naš prijatelj je? Niso ga videli."

"Odpotoval je že."

Razumel boš torej, da so beli naselili prevari. Verjeli so, kar jim je senor haciendero pravil. In tako so potem tudi tebi pravili. V resnici pa Winnetou ni bilo na haciendi in tudi Inda niše ni pripeljal. In kmalu nato so srečali tisti beli tebe in tvoje bojovnike. In ker vejo, da si prijatelj Francozov, so tudi sami pravili, da so prijatelji Francozov."

Beli bober je tehtno prikimal.

"Verjamem ti. Toda dokazati mi moraš, da so bili res Juarezovi vojaki, sicer ne morem kaznovati, ker sem kadil z njimi calumet miru."

"Rekel sem ti, da ti bom tudi to dokazal. Poprej pa ti še moram povedati, da sta med tistimi belokožci dva človeka, ki ju moram dobiti."

"Zakaj?"

"Naša sovražnika sta, iščem ju. Zelo mnogo mnogo dni sem jima že na sledu."

Bolje Old Death res ni mogel odgovoriti. Da je pripovedoval dolgo zgodbo o William Ohlertu in o Gibsonu, bi ne bil toliko dosegel ko z besedo "naša sovražnika sta."

Poglavar je povedal: "Če sta tvoja sovražnika, sta tudi moja, brž ko jima bom odvzel dim miru. Izročil ti bom tista dva človeka."

"Dobro!"

Sedaj pa ti moram še dokazati, da so belokožci res Juarezovi vojaki. Naj pride poveljnik belokožcev sem! Govoril bom z njim in koj boš spoznal, kako prav sem dejal, ko sem trdil, da so te prevarili."

Poglavar je mignil.

Eden bojovnikov je pristopil. Beli bober mu je dal povelje in pripeljal le enega izmed belih, visoko zrastlega, krepkega moža s košato brado in brki in z vojaškim nastopom.

"Kaj hočete?" je osorno vprašal ter nas temno in neprijazno gledal. Gibson me je najbrž spoznal in opozoril svoje ljudi na mene ter povedal, s kakimi nameni sem prišel za njim. Da jih je nelagal, se razume. Saj jim o svojih lopovščinah ni smel pripovedovati.

V napeti radovednosti sem čakal, kako bo Old Death dokazal, da so beli res Juarezovi vojaki. Ako mu je uspelo, je bil Gibson moj in Ohlert tudi.

In stari, prekanjeni scout je dobro začel. Prijazno je zrl osornemu možu v obraz in zelo vladno povedal:

"Prinašam vam pozdrave od gospoda Cortesija iz La Grange, senor!"

Bradatemu se je razjasnil obraz. Naglo je vprašal:

"Ga poznate?" Ni slutil, a je zagrabil za trnek, ki mu ga je Old Death nastavil.

"Seveda ga poznam!" je pravil Old Death. "Dobro prijatelj sva si že dolgo let sem. Žal sem prepozno prišel, sicer bi se vam bili že lahko v La Grangi pridružili. Pa popisal mi je pot, kod potujete, in res sem vas našel."

"Pot vam je popisal —? Potem sta si res dobra prijatelja! Katere kraje pa je imenoval?"

Krvavice in cvetlice na Hubbard Road v Madisonu

Skoraj so že minili jesenski dnevi, ki so bili precej prijazni; lepo nam je sijalo jesensko sonce, dasi je bilo precej pomaknjeno doli proti Floridi. O srečni ljudje, katerim je dano, da jih bo obsevalo, ko bo nas, tukaj živeče zemljane, stresal mrz; ko bo mrzla burja brila okoli nas in ko človek ne bo vedel, kam bi se djal, da bi delal manj napotja. Najrajši bi si stolček postavil poleg polne sode, a ne zabitega ... ali pa da bi imela pipa morda ključ in bi se tisti nahajal v ženskem predpasniku ...

Kaj bi koristilo sedeti pri zabitem sodu, če bi si pa ne mogel privoščiti požirek tiste zlate kapljice; boljši bi bilo na prepihu mrzle burje, pa bi si kaj takega sploh ne domišljaj.

Ko tako premišlujem svetovne zadeve, kako bi bilo boljše za narod, posebno Kranjci bi morali nekaj odločiti ali bo tako ali tako. Seveda, treba bo še poduka, a zame je že prepozno — vsaj tako pravijo naši domači. Francelj si bil in tak tudi ostaneš. Bolj ko mi trobijo kakšno stvar, da ali da ne, bolj tiščim v tisto. Nešteto krat so mi že povedali, da naj bi malo manj tiščal v kozarec in malo bolj k delu in potem bi se pa že kako shajalo z menoj; a sedaj pa, da delam ravno nasprotno. Pa naj mi kdo kaj dopove in me izobrazí.

Ker že tako dnevi hite naprej, da se jih ni šteti ne more, mislim, ko smo bili še mladi, tedaj smo težko pričakovali, kdaj bomo dovolj stari, da bi se lahko poročili, pa smo dočkali že tretjo generacijo, ki nam sedaj poklanja darila za naše rojstne dneve. To je seveda častno in pomenljivo in zakaj bi ne bili ponosni na to starost, ki smo jo dosegli kljub vsem težočam, katere je bilo treba prestati. Tako vidite sem tudi jaz prejel pomembno darilo od našega Eddieta, ki mi je podaril lepo pisalno orodje. Katerega sem bil prav vesel in sem tudi ponosen nanj. Rekel mi je, da ker sem vedno tako v pisanje zamišljen, da bo najboljše kaj takega in res ni mogel dobiti boljšega darila kot je to. Prav lepa hvala, Eddie!

Oni dan sem se bil ogledal pri našem sosedu, John Rusu in njegovi prijazni soprogi tam na Eaglesmere ulici, ki sta lansko leto kupila pri nas ščetince in je rekel, da je bil prav zadovoljen z njim. Se reče, ni kar na glas vpil kako "fejst" je bil, ampak samo rekel je, da bo letos zopet prišel pogledat, če se bo dobilo kaj. To pa menda že pomeni, da je bil z njim zadovoljen, ker drugače ne bi ziti kaj takega, kajti videl sem, da kar on reče to tudi drži.

Samo nekaj mi je pa rekel. In sicer, da bi rad videl, da bi mi najprej doma klali, da bi bile krvavice že pripravljene za prazne želodce, ko bodo oni prišli. Noja, pa sem rekel, da kaj takega se pa lahko pripeti, saj Rusov John je že tak, da ga je nekaj videti. Pa tudi Grmovi

z 172. ceste so bili tam. Veste ti ljudje so pa že tako prijazni, da je le kaj, saj tudi njim vozim naše dobrate, oni pa niso še nič rekli, če so bili zadovoljni s tem, kar pripeljem, menda že ker nič ne "kikajo." Sicer pa ne bi kupovali in tako smo se marsikaj prijetnega pogovorili in to prav po dolenjsko, kakopak, saj so to Dolenjci in tako prijazni ljudje. Veliko časa sem prebil med njimi v svojem življenju.

Nekoč bi me bila rada dobila neka mlada dolenjska dekle, pa nisem bil še pri volji se ženit, ker nisem imel še 20 let. Ti ljudje so prišli obiskat Johna, ker so dobri prijatelji in sem se jim pa še jaz pridružil. Nič jim pa ni bilo znano, da je naš sosed John prestal lahko operacijo. Šel je k zdravniku, vtaknil v žep dva dolarja, ko pa je prišel tja, je vprašal zdravnika, koliko bo računal in ta mu pove, da samo dva dolarja. John mu je pomolil denar in kupčija je bila gotova in operacija izvršena.

Nato me je Rus kar debelo pogledal in rekel: "Kako pa da, nisi tega poročal v 'cajtenge', saj sedaj je že minilo." Veste, pa sem tudi vprašal Johna, če mu je bil dal zdravnik kaj takega za zaspat. John je pa rekel, da tisto je že poprej zavžil, da ni bilo treba zdravniku časa tratit. Kdor želi zvedeti kaj več podrobnosti, naj se kar na Johna obrne, saj je prav prijazen človek in bo še kaj več povedal o tem.

Tam na 156. cesti pe na tisti prijazni Kastelčev Tone. Tam moj voznik vselej ustavi ravno pred njegovo trgovino, ker imam tam o k o l i precej odjemalcev. Vsakikrat stopim tudi k Tonetu in ga vprašam, če mogoče želi kaj dobrega. Pa pravi: "Kar daj, saj vem, da ti ne pripelješ nič slabega," pa mi vrže na mizo denar.

To je tisti prijazni Tonček, ki meri in dela obleke pri "Brazis Brothers." On vam pa zna pomeriti obleko, da se človeku poda, to pa moram reči, saj sem na svoje lastne oči videl, da ko je on naredil obleke in jih fantom meril, so izgledali pa že tako "fejst," da nikol tega. Pravijo, da je Mr. Kastelčic doma tam nekje od Višnje gore na Dolenjskem. Nekdo mi je povedal, da imajo tam priklenjenega polža na verigi, pa ker jaz nisem nikdar hodil tam okrog, tudi ne vem, če je res ali ne. Pa naj bo že, kakor hoče, samo toliko vem, da je Tone "fajn" fant in nihče se ne bo kesal, če se obrne na njega, ker vem, da bo vsakemu prav pošteno postregel z najboljšim blagom in najzmernejšo ceno.

Ko sem se oni dan sprehajal po clevelandskih ulicah in to se po privatnih opravkih, to se pravi, da nisem prenašal košare, kot navadno, pa sem videl precej zanimivosti tam doli, seveda, kot tak podeželski človek,

ki pride v tako veliko mesto tja doli na St. Clair, ker tukaj nismo privajeni tako velikih in na gosto postavljenih hiš. Saj veste, pa se človeku kar čudno vidi, ko ugleda kaj takega.

Tako sem se zazijal v izložbeno okna, da sem se kar zaleaval, ker kamor sem pogledal sem videl samega sebe. Tako sem zagledal, tam na St. Clairju pri Škulovem Francetu, kjer ima lepo in dobro ideo štacuno in mesnico, lepe krvavice, da so mi kar skozi okno dišale. Pa sem stopil notri in rekel, če bi mi hotel prodati nekaj tistih dišečih krvavic.

Malo začudeno so me pogledali in so si mislili: "To more biti pa že podeželski človek, ker se tako ožira na okrog, kot bi hotel videti in kupiti vse in se tudi nekaj precej trdo obrača, ker mestni ljudje se bolj hitro obračajo." Rekli pa so: "Seveda jih prodamo, saj zato jih pa imamo."

Vprašal sem, koliko stanejo, in so mi povedali, da so samo po pet centov vsaka. Nato pa sem rekel Škulovi materi, ki so prav prijazni, da za pet centov se ne more veliko dati, saj stane samo orevo toliko brez da bi kaj notri dali. Rekel sem, da če bi bilo notri več dobrot pa manj dišave in večja cena, pa bi se ljudje kar stepli zanje. Pa so mi rekli, da vsi ljudje ne mislijo tako, sicer pa so bile klobase prav dobre, kot sem že prej omenil.

Obiskal sem tudi naše tam na Norwood Rd., pri Virantovih. Sešla sva se z Virantovim Francetom in se pogovarjala o raznih svetovnih dogodkih in kako bi bilo boljše za nas in za našo deželo. France ima zadej za hišo lep vrt in v njem posajene najlepše "gavtrože," bile so tako rdeče, kot najlepši žamet in ker so se mi tako dopadle, sem imel vedno oči obrnjene proti njim. Ko je pa Virant le videl, da se ne zanimam za nič drugega kakor za tiste rože, mi je rekel: "No, pa pojdi in si utrgaj eno," čeprav sem vedel, da se mu je vidi škoda, ker mu je tako lepo krasila vrt.

Rekel sem mu, da se kar tako pa že ne trga, ker bi ne bilo lepo, še manj pa častno, da bi kar tako sam trgal cvetlice po drugih vrtovih, saj nisem doma, da bi imel vso oblast do njih in sem še pripomnil, da če bi mi jo Mrs. Virant utrgala in jo dala meni, potem jo pa že vzamem. "O ja, tisto pa že, pa še kako bi bil ponosen na njo."

Ne bodi len, se Virant obrne in zakliče. Začudeno se oglašijo: "Kaj pa je eno pošardje, da me kličeš?" France pa pravi: "Tisti iz Hubbard Rd., ki tako rože 'lajka,' je tukaj." Tako rože pritekla Mrs. Virant. France pravi: "Daj mu no eno odtrgat, saj veš, da se ne bo prej zmazal od tukaj, da jo dobi, saj vidiš, kako je zaljubljen vanjo." No, pa sem jo res dobil in sem jim prav iz srea hvaležen zanj.

Povsod dobivam semena in korenine za spomladanske rože od vseh krajev. Anton Fortuna, tudi iz Norwooda, mi je prinesel najlepših korenine za spomladansko posaditev. Iz Broughton, Pa., so mi poslali Frank Dolenčeva mati raznih semen, iz katerih bodo zrastle najlepše cvetlice. Nekaj sem jih moral že kar sedaj posaditi. Obljubljenih pa imam še v Clevelandu vse polno in kakor izgleda, bodo zavzele ves prostor, da še krompirja ne bo kam saditi, o pa s krompirjem itak ni drugega, kot dosti dela in pa stroški. Prav lepa hvala vsem za dano in obljubljeno!

Ker dnevi tako hitro beže, se nam bliža božič z vsjo naglico. Mnogi se ga vesele, seveda tisti, ki pričakujejo Miklavža in njegovih daril. Mnogo nas je pa takih, ki se le z žalostnim srcem spominjamo na našega Mi-

klavža, ki samo obljublja, a da pa nič in za tisti nič, si človek ne more ničesar privoščiti. Oh, tako so srečni tisti ljudje, ki jim je Miklavž še naklonjen.

Končno pa želim vsem čitateljem, posebno pa mojim prijaznim od "jemalkam" ter njihovim družinam srečne in zadovoljne božične praznike in vas vse prav lepo pozdravljam do prihodnjic.

Frank Leskovic.

člavža, ki samo obljublja, a da pa nič in za tisti nič, si človek ne more ničesar privoščiti. Oh, tako so srečni tisti ljudje, ki jim je Miklavž še naklonjen.

Končno pa želim vsem čitateljem, posebno pa mojim prijaznim od "jemalkam" ter njihovim družinam srečne in zadovoljne božične praznike in vas vse prav lepo pozdravljam do prihodnjic.

Frank Leskovic.

IZ DOMOVINE

—Težka nesreča na cesti. 11-letni dvinarjev sin Albin Malkar z okolice Vojnika, je srečal v šolo gredoč na cesti pri Vojniku voz, ki sta ga vlekl dve kravi. V tem trenutku je privozil mimo avtomobil. Kravi sta se splašili in sta podrli Malakarja na tla. Voz je šel čez dečka ter ga hudo poškodoval po glavi in nogah. Ponesrečenec je v bolnišnici.

—Drzen vlom v Rakitni. Oni eden je vlomil 33 letni Josip Lenič v stanovanje Meri Mikoš v Rakitni in odnesel iz stanovanja 37 bankovcev po 100 francoskih frankov in 15 bankovce vpo 100 din, tako da je odnesel v celoti 7000 dinarjev jugoslovenskega in francoskega denarja. Še isti dan je Lenič prišel v družbi dveh nepoznatih cigank k posestniku Jožetu Grumu v Rakitni, ki je kasneje zapazil, da mu je bila ukradena srebrna moška žepna ara, vredna 300 din. Prav verjetno je, da je uro ukradla ena izmed cigank. Prva ciganka je stara okrog 60 let ter je visoke, bolj vitke postave, druga je stara okoli 30 let in tudi bolj visoke postave in čednega obraza. Obe sta imeli ta dan na glavi rdeči rutí. Orožniki vse tri zasedujejo.

—Več pozornosti otrokom. V ljubljansko bolnišnico so pripeljali komaj leto dni staro Marijo Pavskovo, hčerko kovača iz Tržiča. Mati se je za trenutek odstranila iz kuhinje, v kateri so ostali otroci sami, poleg Marije še dva v starosti 3 in 4 let. Nesrečno dekletce se je priplazilo do štedilnika in odprlo vrata. Pri tem je ogenj zgrabil obleko, da je Marija dobila hude opekline po vsem životu. Podobna nezgoda se je pripetila 71 letnemu kočarjevemu sinu Petru Mavcu s Preserja. Grel se je pri kotlu, v katerem je mati kuhala za svinje, pri tem pa se je z nogo naslanjal na desko, položeno čez kotel. Na lepem se mu je deska izpodmaknila, da mu je noga ušla v krop. S hudimi poškodbami so ga prepeljali v Ljubljano. Še huje pa je izkupila štiriletna Marija Kostrevčeva, posestnikova hči s Cirja. Na paši se je preveč približala pastirskemu ognju, ki se je prijel njene obleke in dekletce tako hudo opeklo, da so ga morali prepeljati v krško bolnico, v kateri je naslednji dan podlegla.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

—Iz nepredvidnosti sam zažgal hišo. V Topolšici je zgorelo gospodarsko poslopje tesarja Antona Brložnika. Poslopje je zgorelo do tal in trpi Brložnik okoli 12.000 din škode. Orožniki so v teku preiskave glede vzrokov požara zaslili tudi Antona Brložnika, ki je priznal, da je v gospodarskem posloppju izgubil go-rečo cigareto, ki je pa ni pobral. Ogorek cigarete je zanetil slamo in tako se je ogenj razširil na vse poslopje. Orožniki so Brložnika zaradi malomarnosti ovdili državnemu tožilstvu.

Potapljač, ki lovi rake, pa ne v Krki, ampak v morju pri Miami, Florida.

Predsednik Roosevelt, levo, pri polaganju venca na grob nepoznanemu vojaku pred spomenikom na Arlington pokopališču v Washingtonu.

(Dalje prihodnjic)

Za čast in poštenje

(ROMAN)

In pametno se je odločil, kajti še isto noč se mu je posrečilo skočiti preko zida svojih vrto, in je pustil za seboj kot talnika nevarnega pobeglega zločinca Josepha Conturierja, katerega je detektiv Vernier prijel, dočim je vojvoda Sairmeuse srečno dospel v svojo palačo.

Oto je pričakoval svojega mojstra, ko je bil tozadevno tajinstveno obveščen po gospej Milner.

V enem samem trenutku si je Martial porezal brado, nakar je skočil v pripravljeno kopalnico, dočim je Oto n njegovo beraško obleko sežgal.

Vendar se Martial ni upal oddahneti prej, dokler niso policisti in detektiv, ki so uvedli preiskavo v palači, odšli.

"Končno, končno!" vzklikne. "Čast je rešena! Prekosili smo Vernierja v zvitosti!"

Martial je pravkar zapustil kopalno sobo in se zavlil v nočni plašč, ko mu Oto n izroči pisemce, poslano od vojvodine.

V naglici prelomi pečat in bere:

"Ti si na varnem. Znano ti je vse. Jaz umiram. Z Bogom. Ljubim te!"

V dveh skokih je Martial pri vratih sobe svoje soproge. Vrata so bila zaklenjena, Martial jih s silo odpre. Prepozno!

Gospa Blanche je bila mrtva — zastrupila se je! Umrla je iste smrti kot Marie-Anne. Toda preskrbela si je trup, ki je takoj deloval, brez bolečin. Mirno je počivalo truplo na postelji, oblečeno v sijajno obleko. Roke je imela sklenjene na prsih in zdelo se je, da samo spi.

Solza se pojavi v očeh Martiala.

"Uboga, nesrečna ženska!" šepeta. "Da bi ti Bog odpustil, kot ti odpušča jaz!"

Konec druge knjige.

EPILOG

Prvi uspeh

Varen v svoji knežji palači in obdan od številnih služabnikov, je vojvoda Sairmeuse zmaglavno zaklical:

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

Kennmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

FINE

TAILORED

BRAZIS BROS.

OVERCOATS TOPCOATS

IN ALL
STYLES
AND SIZES

\$15.95

\$17.95

Select your coat at these present low prices and save. Every coat is made in our own factory.

MADE TO MEASURE
CLOTHES \$22.50

BRAZIS BROS. CLOTHES

6905 Superior Ave.
6122 St. Clair Ave.
404 E. 156th St.

"Prekosili smo Vernierja!"

V tem je imel prav.

Toda Martial je bil prepričan, da se je za vselej iznebil prekanega detektiva, toda motil se je v tem.

Detektiv Vernier ni bil mož, ki bi se vsedel in prekrizal roke ter premišljeval o svojem porazu.

V sebi je čutil dovolj energije, da bi premaknil svet, ako bi bilo potrebno.

"Hej, moj dobri prijatelj," reče napram Očetu Absintu, staremu policistu, ki je korakal poleg njega, "slišali ste, kaj je rekel Tabarst! Torej sem imel jaz prav."

Toda njegov tovariš ni bil nič navdušen.

"Da, prav ste imeli," odgovori s skoro jokavim glasom.

"Kaj mislite, da sva uničena radi dveh ali treh napak, ki sem jih napravil? Neumnost! Današnji poraz se bo spremenil v zmago jutri."

"Hm, mogoče," odvrne Oče Absint, "to je, se razume, ako naju prej ne brenejo iz službe."

Ta pripomba je napotila Vernierja, da se je resno začel uživljati v začasni položaj.

Vernier je izposloval, da so pustili nevarnemu jetniku pobegniti. To je skrajno odgovorna zadeva, res, toda pri tem je prijel enega najbolj nevarnih zločincev, Josepha Conturierja. Nekaj tolažbe je Vernier imel v tem.

Toda dočim se Vernier ni toliko brigal, da bo odpuščen iz policijske službe, pa mu je toliko bolj rojilo po glavi, da reši skrivnostno zadevo, ki se je pripetila v krčmi Poivriere.

Kaj bodo rekli njegovi predstojniki, ko jim pove, da sta May in vojvoda de Sairmeuse ena in ista oseba?

Brez dvoma bodo zmajali z rameni in zavijali nosove.

"Toda sodnik Segmuller mi bo verjel," se je tolažil Vernier. "Vendar ali bo začel s primerno akcijo, ne da bi imel neovrgljive dokaze v rokah?"

Bilo je skrajno dvomljivo, in tega se je Vernier dobro zavedal.

"Ali ne bi mogli vrniti se v Sairmeuse palačo," je premišljeval Vernier, "in prisiliti vojvodo, da se pokaže, da ga spoznamo obenem kot jetnika Maya in kot vojvodo?"

Toda s to mislijo se je pečal samo trenutke, nakar jo je takoj opustil.

"Neumnost!" je vzkliknil. "Kaj morda res misliš, da se bo prebrisani vojvoda kar tako pustil speljati v past? Stavim, da je pripravljen za enak obisk, in končno bi jaz zopet tičal do vrata v blamaži."

Zadnje besede je glasneje spregovoril, kar je vzbudilo radovednost Očeta Absinta.

"Oprostite," reče, "nisem vas dobro razumel."

"Rekel sem, da morava dobiti izvrstne dokaze, predno nama dovolijo, da nadaljujemo s preiskavo."

Vernier se je zdajci spomnil na gospo Milner v hotelu Mariembourg. Spomnil se je trenutka, ko jo je prvič videl.

Ko je zopet prišel k njej, je stala na stolu, z obrazom obrnjena proti gajbi, ki je bila pokrita s črno tkanino in neprestano ponavlja tri ali štiri nemške besede napram papagaju, ki je tudi dosledno odgovarjal: "Kamelija! Kje je Kamelija?"

"Ena stvar je gotova," je nadaljeval Vernier, "če je gospa Milner — ki je Nemka in govori francosko z močnim nemškim

nglasom — vzredila tega ptiča, tedaj bi papagaj govoril samo nemško ali pa z nemškim naglasom kot njegova gospodinja. Torej sledi iz tega, da papagaja nima še dolgo, ker ptič "govori" perfektno francosko. Kje ga je torej dobila?"

Oče Absint je postal nepotrepečljiv.

"Lepo vas prosim," reče stari policist, "povejte mi, kaj govorite?"

"Rekel sem, da je v palači Sairmeuse nekdo, katerega ime je Kamelija, in če je v resnici, tedaj imam dober dokaz v rokah za nadaljni nastop. Alo, očka Absint, hitiva naprej!"

Ko prideta do Grenelle ceste opazi Vernier nekega sla, ki se je naslanjal na vrata bližnje krčme. Vernier ga pokliče.

"Hej, fant," mu reče, "pojdi v Sairmeuse palačo in vprašaj za Kamelijo. Povej ji, da jo čaka njen stric."

"Toda, gospod —"

"Kaj, ali nisi še šel?"

Sel odhiti, dočim stopita oba policista v pivnico, in Oče Absint je imel komaj čas izprazniti prvi kozarec žganja, ko se sel vrne.

"Gospod, nemogoče mi je bilo govoriti z gospodično Kamelijo. Hiša je zaprta od tal do strehe. Vojvodinja je danes zjutraj nepričakovano umrla."

"Oh, lopov!" vzklikne mladi detektiv.

Potem se pa takoj pomiri in reče sam sebi:

"Najbrž je ubil svojo ženo, ko se je vrnil domov, toda njegova usoda je zapečaten. In sedaj mi bodo gotovo dovolili, da nadaljujem s preiskavo."

V dvajsetih minutah sta bila že v justični palači.

Sodnik Segmuller je sicer z dvomom, toda z zanimanjem poslušal, kar mu je pripovedoval detektiv Vernier. Zgodba o papagaju ga je končno prepričala.

"Najbrž imate prav, moj ljubci Vernier," reče končno. "Resnici na ljubo naj rečem, da se strinjam z vami. Toda nadaljnjih korakov tozadevno ne morem podvzeti, dokler mi ne dostavite tako prepričevalnih dokazov, da se jim Sairmeuse vojvoda ne bo mogel zoperstavljati."

"Ah, gospod, moji predpostavljani mi ne bodo dovolili —"

"Nasprotno," ga prekine sodnik, "dovolili vam bodo iti do skrajnosti, ko jim tako naročim."

"In ali jim boste naročili?" vpraša Vernier boječe.

"Takoj!"

Sodnik je že stopil k vratim, ko ga ustavi mladi detektiv.

"Se eno ljubav mi izkažite, gospod," reče. "Tako dobri ste; vi ste prva oseba, ki mi je dala pogum — ki mi je zaupala."

"Govorite, prijatelj."

"Ah! Prosim vas, da bi mi napisali nekaj vrstic za gospoda sodnika Escrovala. Karkoli je, napišite, da je jetnik pobegnil. Jaz ponese to poslanico in potem — oh, gospod sodnik, nič se ne bojte, preveden bom!"

"Dobro torej," odvrne sodnik.

Ko je Vernier zapustil urad svojega poveljnika je imel polnomoč, da nadaljuje s preiskavo, in v žepu je nosil pismo sodnika Segmullerja za sodnika Escrovala. Njegovo veselje je bilo tako ogromno, da niti opazil ni rezanja, ki ga je spremljalo po koridorjih justične palače. Smejali so se mu njegovi tovariši, ki so bili mnenja, da se Vernierju meša. Na pragu ga je čakal njegov glavni nasprotnik, takozvan general, inšpektor Gevol.

"Ha, ha!" se zasmee, ko stopi Vernier iz sodnijske palače, "tu prihaja eden onih medakov, ki lovijo morske some, pa ne vjamejo niti ribice."

Za trenutek se je Vernier razjezil. Toda nenadoma se obrne

in zre Gevolu v obraz.

"To je veliko boljše kot dovoliti jetnikom, da vodijo medsebojno tajno dopisovanje in občejejo obenem z zunanjim svetom," odvrne Vernier z glasom moža, ki ve, kaj govori.

Gevol se je osramočen umaknil v notranjost justične palače. Preostali čas dneva je vporabil, da je pripravil svoj načrt in premišljeval, kaj naj reče, ko prinese pismo Segmullerja Escrovalu.

Drugi dan ob enajstih dopoldne se je znašel v hiši sodnika Escrovala.

"Gospod se nahaja v svoji študijski sobi z nekim mladeničem," odvrne sluga, "toda ker mi ni dal povelja, da ga ne smem motiti, lahko vstopite."

Vernier vstopi.

V študijski sobi ni bilo nikogar. Toda iz prihodnje sobe, ki je bila predeljena od prve z baržunastim zastorom, so se slišala prijetna vzdihovanja, jok in odmevi poljubov.

Detektiv ni vedel ali bi ostal ali bi odšel. Za trenotek je obstal ne vedoč, kaj bi naredil, potem pa opazi neko odprto pismo na preprogi.

* Vernier pobere pismo, v katerem čita sledeče:

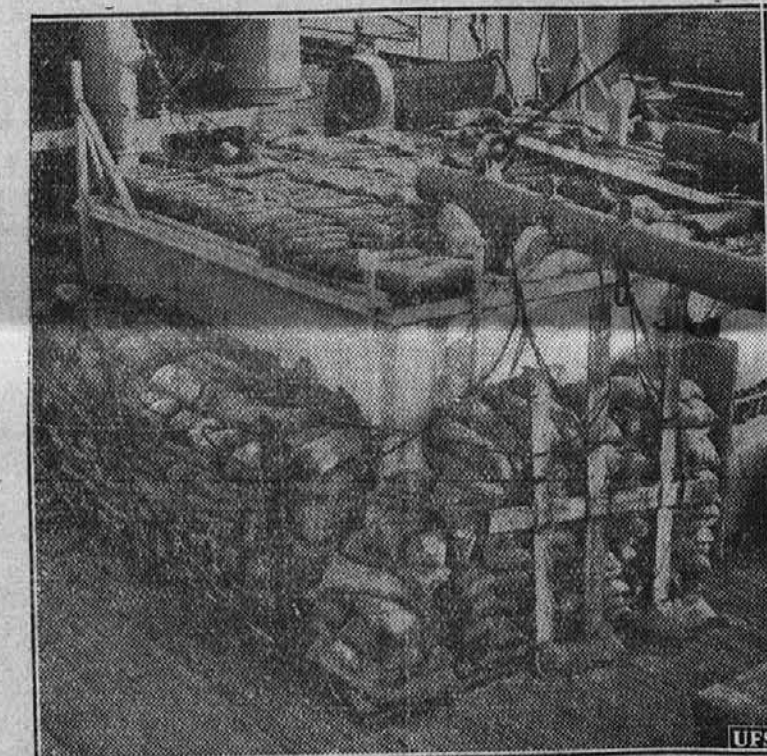
"Prinašalec tega pisma je sin

Marie-Anne, Maurice, vaš sin! Dal sem mu vsa potrebna izkazila, da lahko doženete njegovo identiteto. Za njegovo vzgojo sem potrošil to, kar sem podedoval od uboge Marie-Anne. Oni, v katerih varstvo sem ga izročil, so naredili iz njega plemenitega moža. Ker ga vračam sedaj vam je vzrok, da življenje, ki ga jaz živim, ni častno in primerno za njega. Včeraj je umrla nesrečna ženska, ki je umorila mojo sestro. (Dalje prihodnjič.)

!odpirajte slovenske trgovce!

Mrs. Emory Herron iz Indian Springs, Tenn. in njeno dete, ki je bilo rojeno z dvema glavama. Zdravnik je izvršil operacijo in dete se počuti dobro. Druga glava je rasla otroku pri čelu.

Na ladjah se posebno boje, da bi jim sovražnik razbil prostor, kjer imajo radio. Tukaj vidite, kako je ta prostor zadelan z vrečami peska.

ZANESLJIVA POPRAVILA IN POSTREŽBA

Popravljamo radije za dom in avto, pralne stroje, peči in "cleaners."

PERUSEK FURNITURE CO.

809 East 152nd Street MULberry 9211

Odprto v ponedeljek, četrtek in soboto večer.

ONLY 74¢ FOR THIS BETTER RYE

A PINT
Code No. 67-C

Barclay's
OLD PORTAGE BRAND
RYE WHISKEY

* Ne sodite kakovost Old Portage po tej izjemno nizki ceni. Poskusite ga! Vdihajte njega prijeten vonj! Zmešajte ga v cocktails, highballs, ali ga vzemite "čistega." Rekli boste, da je enak žganju, ki je dvakrat dražje. Ker to je bogat, polne mere okus, ki vam bo res prijal. Če sodite po steklenici ali enem požirku, tisoči se strinjajo, da je najboljša kupčija v rye. — Jas. Barclay & Co., Limited, Detroit, Mich.

\$1.40

FULL QUART
Code No. 67-A
Full 86 Proof

A GOOD NAME TO GO BUY

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši